

1	Úvodní slovo rektora
2	Úvodní slovo prorektora pro rozvoj a vnější vztahy
3	ZČU&architektura
4	Právnická fakulta – kulturní památka univerzity
6	Veřejnost ocení proměny univerzitních budov k lepšímu Rozhovor s architektem Petrem Domanickým
8	Fakulta pedagogická
10	Filozofickou fakultu dodnes hlídají elektrotechnici
12	Fakulta zdravotnických studií – škola před 130 lety i dnes
14	Stavba první budovy byla sledovaná a kontrolovaná Rozhovor s architektky Pavlem a Danielem Němečkovými
16	Jak se stavěl kampus
18	Kampus 1980
20	Nejstarší budova čeká na omlazení
22	Modrá fakulta a její výzkumné centrum jsou dobře vidět
24	Nemá smysl mít jiné cíle, než ty nejvyšší Rozhovor s děkanem Sutnarky Josefem Mišterou
26	FAV a NTIS – budova ve tvaru H
27	Knihovna je trojúhelník na trojúhelníku
28	Rektorát pod jehlanem
29	Univerzitní areál chce být kampusem snů
30	Očima studentů – anketa
31	Věda a výzkum v oceněném areálu
32	V menze bývalo Nebe
33	Kde je ještě ZČU?
34	Nečtinský zámek čeká rekonstrukce
36	Rok 2020 přinese tramvaje a zastávky ze Sutnarky
38	Veřejný prostor – stavebnice i Vibrace
39	Poznáte je?
40	Řešení

Úvodní slovo rektora

Studium na vysoké škole je bezesporu údobím, na které se nezapomíná. Přátelství, která často přetrvávají celý život, večírky na kolejích, zkoušky, přednášky, učitelé. Všechny tyto vzpomínky se ale vždy někde odehrávají. Vzpomínám si na pražské večerní přednášky z fyziky v budově, kde kdysi přednášel Albert Einstein, úplně živě si vybavím fronty v menze na Větrníku nebo nacpaný autobus, který nás vysypal před tehdy velmi novou budovou Matematicko-fyzikální fakulty v Holešovičkách.

Málo si možná uvědomujeme, že i budovy mají svůj díl na formování našeho životního příběhu, třebaže jsme na jejich vzhled a architektonickou strukturu nikdy primárně nezaměřili svou pozornost. Podvědomě se nám však vždy usazují v našich vzpomínkách. I to bylo jednou z motivací dalšího čísla našeho univerzitního časopisu – pokusit se pohlédnout na Západočeskou univerzitu v Plzni prizmatem jejích budov, architektury i historie, která je s nimi spojená.

V rukou tak držíte nejenom průvodce po historii i současnosti těchto budov, toto číslo časopisu představuje zároveň i velký, zajímavý příběh. Příběh Západočeské univerzity v Plzni. Příběh, který budovy a jejich architektonické ztvárnění jakoby samy vyprávějí. V historických budovách bylo dříve něco jiného a lidé je používali se zcela jiným záměrem, než to děláme dnes. Přesto i oni zanechali otisk na tom, kam chodíme vyučovat nebo se chodíme vzdělávat.

V tomto čísle se pokoušíme tyto otisky oživit a formovat, ať již v zaměstnancích, či ve studentech hlubší, a tím i trvalejší vztah k naší univerzitě. Jsem velmi rád, že svět univerzitních budov není světem nehybným. Časosběrná kamera zachycující roky až desítky let by jej ukázala spíše jako živý organismus. Takřka permanentní drobné změny – opravy fasád, přístavby, netradiční materiály, nové prvky – a tu a tam vzrůst celé nové budovy. Ano, mnoho nového se na Západočeské univerzitě již vybudovalo a postavilo, mnoho se změnilo. A já jsem velice rád za další nové úpravy a smělé projekty, které plánujeme nebo již začínáme realizovat.

A snad nejvíce mě těší, že se nám stále více daří vtahovat do přípravy těchto plánů i naše studenty. Vždyť kdo jiný nás může lépe upozornit na to, co se mu kupříkladu na univerzitním kampusu nelíbí, co by se mělo upravit či změnit. Toto číslo univerzitního časopisu je tak i příslibem do budoucna. Príslibem, že nás zajímá, jak naše univerzita vypadá a jak se v ní cítí naši zaměstnanci i naši studenti. Príslibem, že budeme stále trochu nespokojeni a že svět našich budov bude stále světem dynamickým a proměnným.

Miroslav Holeček,
rektor

Úvodní slovo prorektora

Vážení a milí čtenáři, otevíráte další číslo časopisu Západočeské univerzity v Plzni, který navazuje na témata předchozích vydání. Časopis vychází s delší periodicitou a jeho obsah není zcela vázán na čas své publikace – jednotlivá čísla jsou příležitostí pro sledování obecnějších trendů a témat. Zároveň nabízejí výpravnější formát pro prezentaci tématu, kterému se konkrétní číslo věnuje, a přispívají tak k lepšímu povědomí o životě na Západočeské univerzitě mezi jeho čtenáři.

Západočeská univerzita v Plzni je i podle svého jména významně svázána s městem Plzní a plzeňským regionem. Plzeň jako historické centrum průmyslu a obchodu byla vzhledem ke své hospodářské síle vždy bohatá. Uvážlivým užíváním výsledků svých ekonomických úspěchů je bohatá i svým kulturním dědictvím a tvůrčími počiny současnosti.

Mohutný rozmach průmyslové výroby si v Plzni v polovině minulého století vynutil založení vysokoškolského technického vzdělávání. Prakticky současně byla Plzeň posílena i o kvalitní vysokou školu pedagogickou. V nových podmínkách počátku devadesátých let minulého století naše univerzita rozvinula své aktivity i v oblastech společenských a uměleckých. Přispívá tak nejen k rozvoji průmyslového potenciálu v našem působišti, ale má zodpovědnost i za ovlivnění kulturně společenského života v regionu.

Aktuální vydání univerzitního časopisu se věnuje architektuře budov Západočeské univerzity v Plzni, tedy uměleckému vyjádření rozvoje, prosperity, a tím i historie naší školy. Architektura není v nejobecnějším pojetí jen synonymem pro stavitelství, ale zabývá také širším pohledem na urbanismus i designem jednotlivých

detailů. V této souvislosti je potom stavba nositelem uměleckého pojetí či názoru a odkazuje na estetické uvažování doby svého vzniku. Názor vyjadřuje umělecké ztvárnění staveb, jejich styl a způsob, jakým byly postaveny. Architektura je tak chápána jako umělecké dílo, které je zároveň kulturním symbolem doby, připomíná hospodářskou dynamiku historických epoch a stává se časovým svědkem změn společnosti.

Budovy, ve kterých dnes Západočeská univerzita sídlí, mají svoji pohnutou historii. Byly často stavěny pro jiné účely jinými vlastníky v různých dobách. Právě tyto původní stavitelé se snažili odkázat budoucím generacím svůj pohled na estetiku a svůj smysl pro krásno i účel. Stavby byly zamýšleny jako elegantní školní budovy, ale i bytové domy, reprezentační prostory obchodní komory, objekty pro spolkový život plzeňského dělnictva či kancelářské komplexy pro podporu výrobních kapacit. Moderní doba je doplnila o stavby poslucháren a výzkumných center v kampusu Bory. Majetek, který univerzita nabyla v různých převratných dobách, nás tak zavazuje k péči o jeho rozvoj, udržení estetického odkazu našich předků a vdechnutí nového ducha stavbám – tak, aby sloužily plzeňskému kulturně společenskému životu.

Citlivý čtenář rozpozná synergie a souvislosti vzájemného ovlivnění umění, myšlení a ekonomické prosperity. Naše kultura je bezpochyby založena na svobodné tvorbě a inspiraci, směřující ke všeobecnému rozvoji společnosti. Věřím, že nové číslo časopisu přispěje k pokračování našeho společného rozvažování o odpovědnosti univerzity za svět, ve kterém žijeme.

Vladimír Duchek,
prorektor pro rozvoj a vnější vztahy

ZČU&ARCHITEKTURA

Milé čtenářky, milí čtenáři,

do rukou se vám dostává šesté číslo časopisu ZČU&... Tentokrát je věnováno architektuře, se kterou se všichni dostáváme denně do styku. Architektura nás někdy osloví, někdy ji ani nevnímáme, často ani nevíme, jakému účelu sloužila budova, ve které právě sedíme, kdy vznikla a jak se jmenoval či jmenuje její autor. A přitom je to možná nejvzácnější, nejmladší či jiná nej- budova, která Západočeské univerzitě slouží. ZČU&architektura to chce napravit. Chce vás vzít na procházku kolem univerzitních staveb, zavést na jejich chodby, střechy, do jejich poslucháren – od fakult přes výzkumná centra až po menzy nebo koleje. Kromě budov, jež univerzita využívá právě teď, zamíříme také do minulosti. Proč ZČU sídlí zčásti v kampusu a zčásti v centru? Je některá budova památkově chráněná? Jak a kdy vlastně vznikl kampus a kdo mu vtiskl jeho tvář? Co mohlo být jinak a co se plánuje do budoucna? Na tyto otázky vám ZČU&architektura ráda odpoví a v závěru navíc prověří váš postřeh architektonickými hádankami.

Za redakci časopisu Pavel Korelus

Příchod do kampusu Západočeské univerzity v Plzni – za budovou rektorátu je budova Fakulty strojní, Fakulty ekonomické a Ústavu jazykové přípravy, nejstarší stavba celého areálu.

